

{۱}

{۲}

لطف ام رفاقت
نموده است سیا خود را
نیز باید نیز این ایام
در کارخانه شنیده باشیم و کارخانه ای که آن را مخصوص
نموده و اینها است که را نیز مخصوص نیز نیز
نموده باشند اینها را نیز مخصوص نیز نیز
(ار وازا)

شماره یازدهم اول فوس ۴۲۷
حال ششم

جنگی نامه

رساله منظوم خطای منظوم خطا است در موضوع جنگ اول افغان و انگلیس (۱۲۵۸ - ۱۲۶۱ هجری قمری) از طرف پیکت اعر که نام ملی در هفت داپ سرو شده، شاعر جنگنامه خودش شامل جنگ است بوده و وفاهم جنگی پیشنهاد خویش را در پیشتر تقاریب برگشته نظم کشیده است، طوری که کتاب نسخه خطی جنگنامه در آخر گذب مینویسد ناظم این اثر مردمی از اهل فربه «یونه یونی» واقع در «دشت هزار» پیکر سخنی شهر کابل بوده است، متأسفانه نام ناظم در نسخه های خطی سازید وغیر ممکن توب مانده اما پیجه علمی هنوز امبداییم «بعض ها حدس میزنند ناظم جنگنامه میتواند قیصر الدین بن عیار امام الدین احمد بن خلص به «د درویش» بن سعد الدین احمد انصاری کابلی معروف به «د حاجی صاحب یاری مختار» متصوف و شاعر مشهور فربه ده یعنی است، ولی اینجانب هنوز یعنین قضا عتمی نرسیده و فرقه تحقیق در یشور دنبایه است.

اوین نسخه خطی جنگنامه پنج سالی پیشتر از دکان پیکنفر عطیار کابلی بدت آغازی
حبیله محمد داود الحسینی خداوند معروف کابل افتاد که بلا فاصله در گذاشته شاهی اهد
نمود کتاب این نسخه در سال ۱۲۸۳ هجری قمری - بطوری که در آخر رسالت مذکور
نوشته شده اند محمد امین یسر ملک شیر کل عمر خبل در مالی است که از گوشها نیز
گران بوده است، این نسخه خطی در این مکان نوشته شده است و چنانیست که گفتیم در آخر
رساله جای اینم تاخلم شفیده مانده است، دونقل اوین رساله در دست تویینه معاصر آغازی
دوست محمد خان از خندوانی سخن میزد در رسالت این شیر اینجا اینجا نوشته شده است

حافظ نور محمد خان و آفای امین الله خن زمریالی نیز میباشد، که بعد نیست بهشت آفای حافظ مع حواشی و تحقیقات راجع به اسم و هویت نظام بشکل منقول و با افلام جزو مندرجات مجلات افغانی از قبیل آریانا و کتابیل در معرض انتشار واستفاده هموطنان گذاشته آید.

در هر حال باید گفت رسالت **رسالت** کوچک است و محتصر جنگنامه از نظر متعلق ادب از زمان بسیاری داشته و بک منظومه عادی شمار است، ولی از نظر تاریخ ادبیات افغانستان دارای قیمت واهمت شایانی است، زیرا چنان‌که معلوم است بعد از هجوم مغل به کبار و بعد از سقوط دولت تیموری افغانستان در قرن دهم هجری بار دیگر نام و ادب و هنر افغانستان دوره اسلام رو بسقوط نهاد که دامنه آن تا اواسط قرن یازده هجری کشیده شد، در طول این دوره هجوم و تسلط اجناب، جنگنامه‌ای خارجی و داخلی، فقدان ویا ضمیمه و عدم اکتفای دولتی داعی فرمت این علم و هنر و تئزیس و تبدیل قدیم ویا قبول تمدن و تئزیس جدید عالم را بملت افغانی نداد، اینست که بکموده طولانی و تاریک سقوط علمی و ادبی و اندیشه مدنی در تاریخ افغانستان باز نموده اینها دلیل عالم ادبیات از دست رفته افغانی درین دوره چیزی که بار دیگر تعلی نمود همان روح حماسی و رزمی ملت افغانستان است که در ادب فارسی و پشتونی مولیکت چه کشی و چه شفاهی خود نمود، ولی این اطمینان روح حماسی مثل دوره های قدیم و شاهنامه‌ها ویا دوره غزنوی از فتح و چانگبری سرچشمه نمیگرفت، بلکه از دفاع وطن و جیات فرم بیان مینمود، خوشحال خود فرخی بود که از فتح هندوستان افغان نماید ولی او از تجاوز هندوستان احتیاط نمود خواسترا متنزل میباخت، بیان سبیله شاعر یشت و زبان افغانستان هم خیرت فرم را در دفاع از هرات از بان آتشی تجهیز نمود، در طول بکفرن جنگنامه‌ای دیگری که بین افغانستان و دولت هند از گذشتی چه بشکل رسمی و چه بشکل ملی و محیی بعمل آمد است که روح حماسی و رزمی مجدد در ادبیات شفاهی و کتبی ملت افغانستان چه فرسی و چه یشت و بیدار گردید، البته قسمت بیشتر این ادبیات رزمی شفاهی بوده که ادبیات بشکل خاسته‌ها و شخص ممنوبها و چهار یتی ها سر و دم و ترانه‌ها در سبیله وزبان مردم افغانستان را داده و یادگار است، اما آثار کتابی حماسی این دوره بسیار کمتر از ادب شفاهی در دست است که از وقایع چنگی اویون افغان و اندیکلس چکایت میباشد، مشهور ترین این فیض آثار همان منظومه معروف «**ایلیف نامه**» چه میری کشیری (ایلیف در دال ۱۶۰۶ هجری فاری) است که در مرور یکصد سال هنوز رفاقت و دماغ خوانده‌گان مؤث است، عکس العمل تأثیرات همین منظومه مو باست که به تائید مخالفین بشکل منظومه دیگری یعنوان «**معاریف کتابی**» یعنی آمد، ناظم مجازیه کاری بکفر شاعر بیکره برست و متملقی بنام قاسم علی در موارد سرحدات مشرق افغانستان یوناکه که آمیخته و ایجت منظومه، تاریخ و مفاطعه، ایکیت، اوقا لغزانه ناآنایر، منظمه و موج و مکر، ایکر نامه بکاهد و یهیین شبب بود که رسالت لویزو دی در سال ۱۷۷۲ قمری در هندوستان بعلیع رصلیده

در افغانستان و هند براگتند، گردید، در حالیکه ایکبر نامه با آنهم مقبولت وجود آپتنی که در هند و افغانستان داشت منحصر به نیخ فلی ماند، و تا هنوز در مروع یکصد سال نتوانست بچاب بر سرمه.

واما منظومه جنگکنامه او این منظومه حماسی دویه حرب اول افغان و انگلیس است که پیشتر از هم و از هم در کاتون و مرکز تفال جنگ افغان و انگلیس یعنی با پیخت کابل بر شاه نظم کشیده شده است، این منظومه کوچک شرح میدهد که سران ملی افغانستان از قبیل ناصر امین خان او گردی عبدالسلام خان ایکزانتی بادله خان سکندرخان و میرزا بن کابلی چکونه المکنز اندرا برنس انگلیس را در شهر کابل طوبین بود، و اکنون کوهای مظلوم شه شجاع خدا را نهاده انگلیس از اعفوب نمود و هم از حشکه ایکزانتی بقی این هر دو و کلار ظاههای اخانکل خان ترم خیلی و مردم دایر زرده، فرمائی: «جهونک کایکوون وزیرستان ذکر، واژه امانت شمس الدینخان و شهادت عبدالله خان و گله خوردن جنرال انگلیسی و تھور سایر رهایان ملی اکه در بیقا ش صوف خوش معاقابل تو بخواه» دشمن میباخته سخن همراه آنها آنکه وزیر اکبر خان از تولد میرسد و مردم غلبه ای قشلاق دشمن را محاصره و سرین ملی چون مخدنا شاه خان و خداش خان و فیروز خان سرداران انگلیسی را از در قبورشان میگردند که محدود مینمایند، جنگکنامه مینویسد که در جنگک دومه بمنذیک غنیمت کر انگلیسی مبارزه از طرف ده نفر زن و هفت نفر مرد افغانی شروع شد و جوانان قلمه و فضل آزاد و «زاخیل» و «کشخیل» بعده رسیدند، هم مراد و میر بادشاه و عباس جوان قلمه دشمنی و پیره مرد سواره درین میدان رستمانه جنگ نمودند، زنان ای سلاح فرنگ خواهی جاشت، هم میدان جنگک را نظره میگردند نایکه دویکه و یکه و نیکی کشته و چهار نفر فرنگی از ترس مسلمان شدند،

جنگکنامه همچنین جنگک ای بزرگ و مکوچک است از این دو چکه هایی مجهود است از دویی انگلیس به تغلیبه کتابی و حرکت بجانب هند و ده هزار نکته دادن آنها از «بلو ناک» تا «تیزین» و از دین ترقیت بقایه ایشان در «جنگک» و «ناستکلاع» و «ماگنیتمک» و اسپر دادن تمام آنها، وبالاخره رسیدن یکهزار نفر ایشان در «جنگک» حکایت می کند، جنگکنامه میگوید که جنرال های انگلیسی با صدهزار عسکر در هر گنج و گلزار افغانستان از پیش برده شدند، و ازین بعد از رفتن وزیر اکبر خان به لفمان، و ارتباط مخفی شه شجاع و انگلیسها، و گشته شدن شه شجاع و تفاق اداخلی شوکرد کنان اتفاقی از اجمع آنها ای این شه شجاع و جنگک است اف، وبالاخره مفاویت قطعی انگلیسها و تغلیبه افغانستان را دوباره نمودند امیر دوست محمد خان از هندوستان سخن میزندورستانه مذکور شدند، میباشد اینسته نهاده کلام جنگکنامه،

بیکی روز لات (۱) آن . . . کیهور است . ولی
به چو ای (۲) داششند چوبیار تشكیک
بر آ وردانگر به آ هنگی جنگی

پیاده ده و بست . . . و دش سوار
بنجای بیک عنانی سیه بر سکشد
به بشه رصید هر حرف فوج فوج
چو درینها همیزد پهرگو شه موچ

زمهی مسلمان بیکی صف شکن
همان عیدا الله خان یهی پیغ زنی
بیمهرا ام فوج اخوه دار آمد از قیرقاپی سرمهای رسالا بر آمد ایزو گرگت دایملوت ده
همان شبر جنگی اعین الله خان

د گرسو فرسن نیاز آمد چو شبر
پیش پیشه غبید الام د بیل بردا
نیز دیگر حرف خانه گل ترق خیل
پیش پیشه با فوج آمد چو سپاه آی
زدیگر علمها عالم بسر ده پیش
بدهفتنه جز امیر جیش (۳) دور کتاب
پبل نامور خانگی ل شبر مجهت

در آن عرصه عربان نهنگی بدست
بیور تسب اب و م جوان مورد شیر
شده شمعه زن چون هیز بر دایر
بسو را بگشت اندرگل عرصه کامنی همان پیشتن مرد اشکر پیش
جنانگرد در گوشه پیشو جنگ مع علوم انسانیه میگشت بهمان بود تفیک
در آن پیشه از جنیش قیو جهان
چو درینای همان زده و چهان

و هر ملک غازی چوانان گردید
بیود چل هزار ار کسو میشمر د
ولایی بود جنگی سیه شهرزاد
چو گردم سوار مسلمان شمار
همان عیدا الله خان یهی پبل زود
بر آمد سر پیشه چون ازدها
هم از فرمیل و زرمیت وان مدری
زنوخ واتیک هم زکایتگر و م

(۱) لات اصطلاح افغانستان یعنی لورد Lord اینگلیسی است . و ترجمه این

(۲) یعنی فشنه عکری .

(۳) جز امیر جی یعنی توپخانه سپاه .

جنگک نامه

(۵)

هزار هزار آمد ز توب و نفگ
بر قصیدن آمد سکاف طبل زن
نه رفته خروشش بهر سودومیل
به است بر جنگ محمد عیان
دل سکبندور گشت بر جنگک نرم
چفاچق برون شد زسر پزمه ها
کشاد عنان بز سکف تر مکتازی پردا
گهی قیمع و گه فیزه برده بدست
عنان سکیج سوی گیپ انبوه شدند
بیکف عمله گردید در اخشار نهیگ
پرلان برودن دست بالا که رفت
فتادند در فوج آن سکاف ران
بیکشید سرتیرو بیایسکر ایحام

جو هردو جانب صفت آرا بجنگ
جو هر ناجیان شد بکر نازدن
جنان سکو س نه رینه برشت بیمل
ذشور تر نگاره نگهی بلان
علمها زجا پیش شد نرم نرم
به بق بق در آمد ته قبه ها
امی ران جباری جوانان گرد
سلح بسته پشت فرسهای مست
زبس رخش ها در تیکایو شدند
بما نمداز خوش و دزادن تفگ
به میدان جو راغچی پسا گرفت
جو در حمله آمد صفت غازیان
ذ هر سو برون گشت نیخ افتاب

سر سکافان بسلاوه عام شد
هر اسان شده پشت بگذاشتند
کسی مرد و کس رفت آن چاک پاک
همان روز و شب لات بالا نیان
ولطفه میابان هیچ جما بیبریم و بس
قداریم فیر یا درس هیچ کس
حق ایشان فی آن باده در جام و بس
بات بعثتم کن آن باده لا ولله ریگ
و مطابکه نهاده لایل و مطابکه نهاده

در آمد همه هولناک
همان روز و شب لات بالا نیان
ولطفه میابان هیچ جما بیبریم و بس
حق ایشان فی آن باده در جام و بس
بات بعثتم کن آن باده لا ولله ریگ
و مطابکه نهاده لایل و مطابکه نهاده

لایل ایشان فی آن باده در جام و بس
بات بعثتم کن آن باده لا ولله ریگ
و مطابکه نهاده لایل و مطابکه نهاده
آمدن سلاله بکر میان کشیده
له رعله بکر میان کشیده
فعلی کن سلایمات هر چوب هر دسته بود
بیکه همچو عتیقا هر چکه هر چکه هر چکه
دسته که بازیست بغلتیه بولیه آمیخته نهاده
رخوار لایل ایله و ثوابه له بیه نخیه آن دارند
لایل ایله و ثوابه له بیه نخیه آن دارند